

PREA FERICIREA SA, PATRIARHUL IERUSALIMULUI, SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN SATUL CELOR 10 LEPROȘI

Vineri, 28 ianuarie / 10 februarie 2017, Prea Fericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, a condus Sfânta Liturghie festivă în Biserica Sfântul Gheorghe, situată în satul celor 10 leproși, la nord de Neapolis, în regiunea Samaria.

Această Sfântă Biserică este construită în interiorul unei peșteri, unde au trăit leproșii care au fost vindecați de Domnul, și din care unul s-a întors ca să mulțumească (Luca 17: 12-19).

La sosirea în sat, Prea Fericirea Sa a fost primit călduros de cercetașii care L-au însoțit până la Sfânta Biserică închinată Sfântului Gheorghe.

Acolo a fost întâmpinat de preoții în veșminte liturgice și de cel care are grijă de Mănăstire, călugărul aghiotafit Visarion. După ce a îmbrăcat mantia, Prea Fericirea Sa a condus Utrenia, urmată de Sfânta Liturghie, slujind împreună cu ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, cu Părintele Secretar-General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, cu Arhimandritul Ștefan, Reprezentantul Sfântului Mormânt la Moscova, cu Arhimandritul Ignatie, starețul de la Câmpul Păstorilor, cu Arhimandritul Hrisostom, starețul de la Cana Galileii, cu Arhimandritul Iustin, starețul de la Fântâna lui Iacob, cu Arhimandritul Leontie, starețul de la Rafidia, cu Pr. Georgios Tzifna, Pr. Nasser, Pr. Andrei, Arhidiaconul Marcu și Diaconul Anastasie. Răspunsurile la strană au fost date de Arhimandritul Leontie în greacă și în arabă în partea

dreaptă, și de membrii parohiei în stânga, ca și de creștinii evlavioși ai parohiei din sat.

În fața celor adunați la slujbă, Prea Fericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi”, scrie Sfântul Evanghelist Luca (Luca 17: 12-13).

Iubiți Frați întru Hristos,

Creștini evlavioși și iubiți fii,

Dumnezeu, în nemăsurata Sa Milostivire, ne-a adunat pe toți în acest loc Sfânt aghiografic și altar al vindecării și curățirii celor zece leproși de către Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru a mulțumi și a cinsti Sfântul Său Nume în sărbătorire și închinare prin Dumnezeiasca Liturghie. Ne-am adunat aici și pentru a-i cinsti pe cei asemenea cu Apostolii, unși de Dumnezeu ca mare Împărat și Împărăteasă, pe Sfântul Constantin și pe mama sa, Sfânta Elena, care au subliniat importanța acestui altar ridicând aici o minunată Biserică și o Sfântă Mănăstire, care au fost păstrate de-a lungul veacurilor de venerabila Patriarhie Greacă Ortodoxă și de Ordinul Călugărilor din Frăția Sfântului Mormânt.

Prezența de veacuri a unei obști – a comunității creștine de aici, este o mărturie de netăgăduit a misiunii Bisericii Ierusalimului, adică a Patriarhiei Ierusalimului, de a vesti infinita milostivire și dragoste de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos. După cuvântul Sfântului Evanghelist Luca, Iisus Hristos trecea prin Samaria și Galilea în drum spre Ierusalim.

Când a intrat într-un oraș – numit Bourkin – L-au întâmpinat zece leproși care stăteau la distanță și cu glas mare, au spus, Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi (Luca 17: 11-13).

Lepra și simptomele ei sunt descrise în Vechiul Testament în cartea Leviticul (13: 1, 14: 57). Legea mozaică îi considera pe cei care sufereau de această boală ca fiind necurați întrucât erau foarte contagioși și de aceea erau ținuti în carantină, departe de restul oamenilor. Acest lucru este confirmat de faptul că acei zece leproși „ stăteau departe și [...] au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi”. Aceasta ne arată și că așa cum ceilalți oameni nu-i puteau suferi pe leproși pentru necurăția lor, și Iisus s-ar fi putut ține departe de ei. Dar tocmai în acest moment se arată marea milostivire și nemărginita iubire de oameni a Dumnezeului și Mântuitorul Iisus, „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Tim. 2: 4), după cum spune Sf. Pavel. Și tot după cuvântul Sfântului Pavel, „Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi, cei ce eram morți prin greșalele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos (Ef. 2: 4-5).

Starea celor zece leproși, iubiții mei, înainte și după vindecarea lor de către Hristos, ne arată două lucruri: pe de o parte, goliciunea omului care trăiește departe de Dumnezeu și fără credință; pe de altă parte, plinătatea omului în Dumnezeu, care se apropie cu credința în Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos. În vreme ce goliciunea aduce necaz și disperare, adică deznădejde, starea de plinătate, dimpotrivă, aduce bucurie și veselie, adică nădejde, în inimile oamenilor.

În acest caz, boala numită lepră semnifică starea de păcat și rezultatele ei. Spunem aceasta pentru că păcatul se descoperă pe sine ca boală atât a sufletului cât și a trupului. Tocmai această boală psihosomatică este promovată de societatea

contemporană prin „globalizare”. „Globalizarea” urmărește să îl izoleze și să îl îndepărteze pe om de la izvorul vieții, al luminii și al mântuirii, de Domnul și Dumnezeu nostru, Mântuitorul Iisus Hristos, ca și de Sfânta Sa Biserică, pe care „Hristos a iubit[-o] și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sineși Biserică slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană” (Ef. 5: 25-27).

Prin urmare, marea taină a Bisericii devine de înțeles prin credință. „Căci umblăm prin credință, nu prin vedere”, spune înțeleptul Sf. Pavel (2 Cor. 5:7). Aceasta înseamnă că ne petrecem viața actuală prin credință, fără să-L vedem față către față pe Domnul nostru Iisus Hristos așa cum L-au văzut cei zece leproși, și mai ales precum L-a văzut cel „care este de alt neam” care s-a întors „să dea slavă lui Dumnezeu” (Luca 17:18). „Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit!” (Luca 17: 19). Să reținem că credința acestui străin, adică a leprosului samaritean, este inseparabilă de recunoștința și mulțumirea pe care i-o aduce lui Hristos pentru vindecarea pe care a primit-o de la El.

Cu alte cuvinte, leprosul care I-a mulțumit lui Hristos cu recunoștință a păstrat legătura cu binefăcătorul său, în vreme ce ceilalți nouă leproși, din lipsă de recunoștință și de mulțumire, au rupt legătura cu Hristos. De aceea, Sf. Pavel și tovarășii săi s-au întors în orașele în care au propovăduit cuvântul evangheliei lui Hristos, pentru a sprijini credința ucenicilor, după cuvântul Sfântului Luca, atunci când spune: „Și binevestind cetății aceleia și făcând ucenici mulți, s-au înapoiat la Listra, la Iconiu și la Antiohia, întărind sufletele ucenicilor, îndemnându-i să stăruie în credință și (arătându-le) că prin multe suferințe trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu” (Fapte 14: 21-22).

Tocmai acest lucru, iubiții mei frați, este făcut de Sfânta, pentru noi, Biserică Ortodoxă, prin ciclul liturgic și de

cult, prin citirea Scripturilor în general și a Sfintei Evanghelii în particular. După ele, de pildă, suntem acum în săptămâna Vameșului și a Fariseului, adică în prima săptămână a cărții liturgice de pocăință a Triodului, care ne pregătește pentru luminata și mântuitoarea sărbătoare a Sfintelor Paști.

Sărbătoarea de astăzi, când cinstim amintirea vindecării celor zece leproși, ne cheamă, prin cuvintele Sfântului Pavel, să ne analizăm ca să vedem dacă ne ținem credința vie, dacă Hristos este în mijlocul nostru. „Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă. Sau nu vă cunoașteți voi singuri bine, că Hristos Iisus este întru voi? Afară numai dacă nu sunteți netrebnici” (2 Cor. 13: 5).

Să o rugăm pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Dumnezeului nostru, pe Prea Binecuvântata și Pururea Fecioara Maria, ca împreună cu Sfinții Efrem Sirul și Paladie din Helenopolis, să mijlocească la Domnul și Dumnezeul Tată ca să Se milostivească de sufletele noastre și să dăruiască pace lumii și regiunii noastre încercate. Amin. Să aveți o perioadă bună de pregătire pentru Marele Post al Paștelui.”

Pentru predica în limba arabă, accesați link-

ul: <https://ar.jerusalem-patriarchate.info/2017/02/10/27714>

După Sfânta Liturghie, cel care se îngrijește de mănăstire, monahul Visarion, a oferit o masă soborului patriarhal și creștinilor care au participat la slujbă.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/yk-BBQvWFIE>

ngg_shortcode_0_placeholder”
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"